

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1397
Data 24.04.2004

Biroul permanent al Senatului
Bp 147, 13.05.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 342, 15.05.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă vizează instituirea, în sarcina comercianților, a obligației de a deține o pagină de Internet în cuprinsul căreia să fie prezentată activitatea comerciantului, datele de contact, precum și produsele, serviciile sau lucrările pe care acesta le comercializează.

Obligația menționată urmează să implice nașterea unor sarcini pentru comercianți, astfel:

- declararea, ca informație imperativă, a adresei site-ului de Internet, la data înmatriculării comerciantului în registrul comerțului; sancțiunea pentru lipsa unei asemenea informații o constituie imposibilitatea înmatriculării;
- declararea imperativă, în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a legii, a adresei site-ului, de către comercianții care sunt deja înmatriculați;
- obligația Oficiului Național al Registrului Comerțului de a facilita accesul comercianților la echipamentele și programele software necesare creării adresei site-ului, în măsura în care aceștia nu au posibilitatea achiziționării lor.

II. Observații și propuneri

1. Apreciem că, la momentul de față, o asemenea modificare a cadrului legislativ instituie obligații excesive, în sarcina comercianților și a Oficiului Național al Registrului Comerțului și, prin urmare, nu poate fi considerată oportună, mai ales în condițiile în care nici legislațiile statelor membre ale Uniunii Europene nu prevăd o asemenea obligație în sarcina comercianților.

Astfel, crearea domeniilor de Internet a fost determinată de necesitatea promovării imaginii firmelor și a produselor pe care acestea le comercializează, dincolo de mijloacele obișnuite de publicitate. De asemenea, un posibil atribut al paginii de Internet îl constituie exercitarea comerțului electronic de către comercianți, prin intermediul paginii de Internet, în condițiile stabilite de lege.

Pagina de Internet, reprezintă, într-o proporție covârșitoare, un instrument de promovare determinat de politica de marketing a fiecărei firme comerciale, iar nu un atribut obligatoriu de identificare a respectivei firme. În acest context, apreciem că obligarea, prin lege, a comercianților, chiar și împotriva voinței acestora, la achiziționarea unui domeniu de Internet, constituie o încălcare a libertății comerțului, consacrată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

2. Apare ca excesivă și obligarea Oficiului Național al Registrului Comerțului la prestarea unor servicii care exced competențelor sale stabilite prin lege, competențe care derivă din natura juridică a instituției și care circumscriu obiectul de activitate al acesteia. Tot în acest context, trebuie precizat că Oficiul Național al Registrului Comerțului nu beneficiază de resursele materiale și nici de cele umane pentru a asigura accesul comercianților la aparatura necesară creării și administrării unei pagini de Internet.

3. Apreciem că diminuarea numărului de firme-fantomă și creșterea transparenței în cadrul mediului de afaceri nu depinde de obligativitatea creării unui domeniu de Internet, întrucât este, practic, posibilă crearea unor pagini de Internet cu informații deformate și chiar falsificate în ceea ce privește activitatea economică și situația financiară a firmelor respective.

Or, singurele informații cărora legea le atribuie o prezumție de veridicitate și care sunt opozabile terților interesați sunt cele prezente în

baza de date a registrului comerțului, care asigură, potrivit dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, serviciul de publicitate a informațiilor avute în vedere de inițiator pentru a fi publicate pe paginile de Internet ale comercianților.

De altfel, simpla indicare a unei adrese de Internet nu face dovada că aceasta aparține comerciantului care o menționează în cererea de înmatriculare în registrul comerțului ori că respectiva adresă este activă, sau că respectivul comerciant dispune de resursele necesare administrării informațiilor cuprinse pe pagina sa de Internet.

4. Crearea unei pagini de Internet determină creșterea semnificativă atât a costurilor, cât și a perioadei de timp necesară înregistrării unui comerciant în registrul comerțului, în contextul în care tendința legislativă în domeniu este aceea de simplificare a procedurilor de înregistrare în vederea asigurării celerității unor asemenea operațiuni.

Nu trebuie omisă nici împrejurarea că un număr însemnat de comercianți nu pot dispune nici măcar de acces la rețeaua Internet, neputând crea și administra o pagină de Internet proprie, atât din considerente financiare, cât și din considerente de ordin logistic.

5. Condiționarea înregistrării în registrul comerțului de realizarea unei pagini web, considerăm că nu se justifică deoarece:

- reprezintă o *barieră administrativă suplimentară*, supunând comercianții la costuri suplimentare nejustificate, în faza de înregistrare a acestora;

- reprezintă o intervenție administrativă în economia de piață și libera inițiativă, defavorizând unele întreprinderi mici și mijlocii (IMM) în raport cu firmele prestatoare de servicii în domeniul IT și cu alte firme puternice;

- *nu există aquis comunitar* care să justifice o asemenea cerință.

6. De asemenea, nu se poate considera că un comerciant încearcă să eludeze cerințele legale și etice, că nu respectă regulile pieței și că nu își desfășoară activitatea în condiții de concurență loială datorită simplului motiv că nu are un site prin intermediul căruia să își facă cunoscută activitatea. Faptul că în ultimii ani foarte multe firme și-au încetat activitatea, că aveau sedii fictive, că persoanele responsabile din firmă nu mai erau de găsit, nu s-a datorat împrejurării că nu aveau o pagină web. Ele sunt consecința nesupravegherii pe piață a acestora într-un cadru eficient și coordonat, prin colaborarea tuturor instituțiilor statului.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU

Președintele Senatului